

KAJUHOVC

številka# 1, november 2020

UVODNIK

Nov šolski časopis
OŠ KDK ŠOŠTANJ
vam predstavlja
prvo izdajo
NOVEMBER 2020,
naslednja že
DECEMBRA.

V tem novem šolskem časopisu vam predstavljamo tudi punce, ki so ta časopis ustvarile z skupnimi močmi in z veliko truda in tako je nastala zanimiva prva izdaja časopisa.

Karel Destovnik - Kajuha se je rodil v Šoštanju 13. december 1922 in umrl 22. februarja 1944. Bil je slovenski pesnik, prevajalec, narodni heroj. Rodil se je kot najstarejši otrok v družini JOŽETA DESTOVNIKA IN MARIJE VASLE. Po končani osnovni šola leta 1933 se je vpisal na prvo gimnazijo Celje. Naš časopis Kajuhovc s ponosom nosi njegovo veliko ime.

Pravimo, da delo brez truda nima vrednosti. Veste zakaj? Če te zanima, razišči sam/a. Verjetno veste, kaj je ZGODOVINA, ki jo uči naša predana učiteljica SABINA ŽNIDAR. Povedala nam je, da vsaka stvar, o kateri mi mislimo, da je nova, v bistvu spada med zgodovino. Vam dam primer, ki mi ga je dala učiteljica - EPIDEMIJA (covid-19) tudi ta ima svojo ZGODOVINO in to iz SREDNJEGA VEKA. Če te zanima razišči.

Pesniška ustvarjalnost 5. razredov

Napisali: Nika Šolinc in Valentina Štrigl

ŠOLA NA DALJAVO

Ko se zjutraj zbudim,
že za šolo delati hitim.
Učiteljica moja doma je
mama, jaz pa si želim, da
bila bi Bojana. Mami ves
čas vidi prah, zame je
boljši Turnšek Prah. Ko
opravljena je naloga,
uide mi kak plesni lik brez
razloga.

Ko na teamsih vidimo se,
vsi povedali bi si vse.
Komaj čakamo, da spet
šola bo in se objamemo
močno.

Sara Pirečnik 5. c

MOJ SVET

Korona je prišla,
žalostna sem vsa.
Ne vidim več prijateljev,
včasih sem osamljena ...

Moja družina je zdaj ves moj
svet, vesela sem, da jih imam,
ker z njimi pisan je moj dan.
Skrbno se držim pravil,
da ne zbolim.

Delo na daljavo,
res je vrede,
včasih kar v pižami
na spletu sem.

Vem, da bo minilo,
korona bo odšla,
takrat vesela v šolo odhitim,
da se s prijatelji dobim.

Plesali bomo in zapeli,
srečni vsi se bomo objeli.
Tiara Štakne 5. c

KARANTENA

Korona virus med nami živi,
zato zdaj v karanteni smo vsi.
Za računalniki sedimo,
se na daljavo učimo.

Starša sta doma ostala
in učitelja postala,
naša jedilnica,
pa je prava učilnica.

Ko vse za šolo naredim,
se lahko sprostim.
S kužkom se igram,
da hitreje mine dan.

Saj doma je res lepo,
ker z družino skupaj smo.
A vseeno v šolo si želim,
da s prijatelji se dobim.
Zala Čremožnik, 5. C

KAJ JE DRUŽINA

Družina je,
ko čutiš varnost, toplino in
ljubezen.

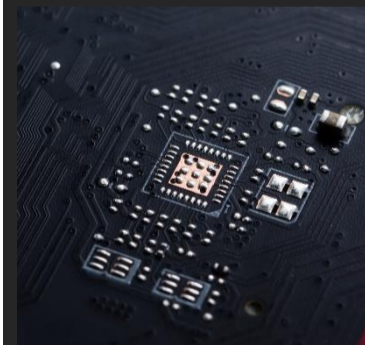
Družina je beseda,
ki vsakogar, ki jo sliši, nežno
objame sreča.

Družino sestavlja mama, oče
in otrok, morda tudi več
otrok, pri nas smo kar trije
doma, lahko pa še babica in
deda.

Družina je ta, ki se včasih
skrega in govori, da ti gre
brat ali sestra na živce,
ampak ga imaš vseeno
neskončno rad in ti ni vseeno
zanj.

Jera Menih Dokl, 5. b

ZABAVA NA KVADRAT

Preberite več na str. 3

Svetovni dan hrane

Napisala: Tija Kotnik

Svetovni dan hrane: »V Sloveniji zavržemo okoli 131.000 ton hrane, kar je okoli 64 kilogramov na prebivalca.«

16. oktobra 1945 je bila v okvirju Združenih narodov ustanovljena svetovna organizacija za hrano in kmetijstvo FAO. Zato na ta dan

praznujemo **SVETOVNI DAN HRANE.**

Svetovna organizacija za hrano in kmetijstvo FAO vsako leto določi temo svetovnega dneva hrane. Letošnja tema je: **NAŠA DEJANJA SO NAŠA PRIHODNOST**

Naj bodo naši šolski in domači pladnji po obroku vedno tako lepo prazni, kot so prazni od učencev 4. c.

Svetovni dan hrane nam ponuja priložnost za razmislek, da se poudari stisko več kot 820 milijonov kronično podhranjenih ljudi. Kar 151 milijonov otrok na svetu mlajših od 5 let je podhranjenih kar pomeni, da nimajo možnosti in nikoli ne bodo dosegli primerne fizičnega in kognitivnega razvoja. Po drugi strani pa se po podatkih FAO več kot četrtina svetovnega prebivalstva (1,9 milijarde) sooča s problemom prekomerne hranjenosti in debelosti. V okvirju FAO se je Svetovni prehranski vrh zavzel, da se bo do leta 2030 po vsem svetu odpravil problem z lakoto.

Na svetu se proizvede dovolj hrane za vsakogar, vendar odpraviti lakoto pomeni, da bo hrana prišla v usta in roke vseh tistih, ki jo zares potrebujejo - predvsem revnim, izoliranim skupinam, etničnim manjšinam, ki živijo na robu ekonomskega in socialnega stanja, žrtvam vojne in žrtvam naravnih nesreč.

V Sloveniji problema kronične lakote ni, se pa strokovnjaki intenzivno ukvarjajo s tem, kako odpraviti posledice neustreznega prehranjevanja in nezadostne telesne dejavnosti oziroma posledične učinke nezdravega življenjskega sloga

Najbolj nenavadne živali

Mehiški aksolotl

Kdo bi rekel, ampak mehiški aksolotl je pravi kuščar. Nekoliko spominja tudi na ribo, kjer ličinka ne doživi prave preobrazbe v odraslo žival. Zato aksolotli vse življenje ohranijo škrge in živijo v vodi. Pravzaprav ostanejo večno mladi. Če izgubijo okončino, rep ali del kože, jim znova zraste.

hobotnica Dumbo

Hobotnica z ušesi?

Ne, ne, ti izrastki, ki izgledajo kot ušesa, so le plavuti. Ta hobotnica je dobila ime po slončku Dumbu,

ki je letel z ušesi. Tej hobotnici gre plavanje slabo, v bistvu sploh ne plava, temveč lebdi na dnu morskega dna. Prozorna vrhnja plast kože ji pomaga, da lahko v trenutku postane nevidna in se skriva pred sovražniki.

ZABAVA NA KVADRAT

Razprodaja:

Kupujem, kupuješ kupujete, kupujejo, kupuje, kupujemo. Kateri čas je to? Učenec: ČAS RAZPRODAJ!

Mobitel:

Dekle: Dragi. Mi boš kupil nov iPhone? Fant: Seveda, katerega pa želiš 8 ali 11? Dekle: Eden bo dovolj!

Matematika:

Vpraša učiteljica PETRČKA: Koliko je $2*2$? Neodločeno, učiteljica.

ZIMSKI ŠPORTI

Napisala: Valentina Štrigl

Po Leviju bo sledil postanek v Lechu v Avstriji, kjer so zaradi pomanjkanja snega žensko in moško preizkušnjo v paralelnem veleslalomu preložili. Tekmi bodo skušali izpeljati 26. in 27. novembra.

Lanski slalom v Leviju je dobila Američanka **Mikaela Shiffrin**, moškega pa Norvežan **Henrik Kristoffersen**. Slovenke so ostale brez uvrstitve med najboljših trideset.

Mednarodna smučarska zveza (FIS) je v četrtek ženskima tekmama v Leviju prižgala zeleno luč, potem ko je snežni kontrolor izdal pozitivno mnenje o kakovosti snežne podlage. Slalomski preizkušnji bosta na sporedu 21. in 20. novembra. V slovenskem smučarskem taboru so potrdili, da bo imela Slovenija na Finskem tri predstavnice. Z začetkom sezone sta lahko najbolj zadovoljni **Meta Hrovat** in **Ana Bucik**. Hrovatova je uvodni veleslalom na ledeniku Rettenbach nad Söldnom končala na šestem mestu, Bucikova pa je bila 21. Dvornikova je ostala brez točkovnega izkupička. Enako **Tina Robnik**, ki sicer tekmuje le v veleslalomu.

Verjamem, da bo vsem nam, ki imamo radi športe, za vedno kot legendarna slovenska smučarka ostala v spominu. We love you **TINA MAZE**.

Vsi se kdaj še mogoče spomnimo na našo nekdanjo slovensko smučarko **TINO MAZE**. Njo sem samo s tem namenom omenila, da se je vsi spomnimo. Imela je velik pomen za slovensko smučarsko reprezentanco. Tina je bele tekmovalne strmine zapustila 11. januarja 2017. Nikoli je ne bomo pozabili, kako je legendarno divjala po belih smučarskih strminah. Verjetno ste gledali tudi njeno poslovlino tekmo. Če se želite še malo spomniti vam spodaj dodajam link do videoposnetka. Čisto po resnici, ko sem to gledala pred tremi leti v živo, sem kar jokala. Res je bila odlična smučarka. Kar pogrešamo jo, se strinjaš, kajne? <https://youtu.be/NBfJ7FucrJE>

Shiffrinova se na bele strmine vrača konec NOVEMBRA 2020

Valentina Štrigl

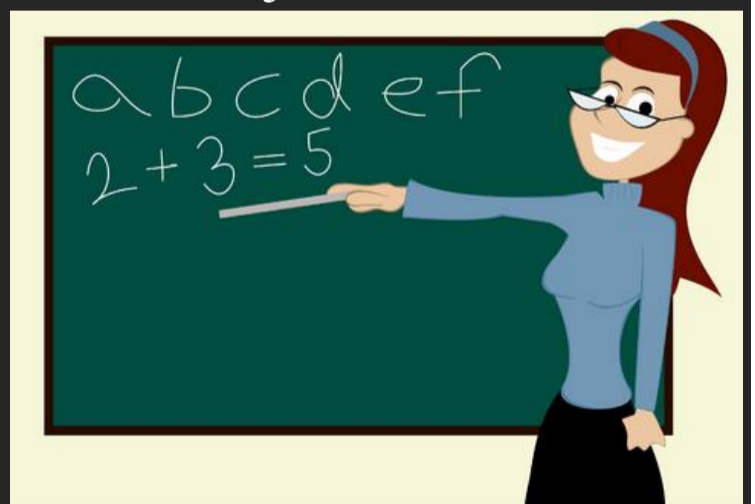
Shiffrinova se je zadnje tekme v prejšnji sezoni, ki jo je že močno prizadela kronna kriza, udeležila januarja. Po nenadni smrti očeta Jeffa se je vrnila v domovino in ni več nastopala.

"Do Levija bom lahko že povsem prepričana, kje sem, potrebujem pa še nekaj treninga. Če se bodo znova pojavile bolečine, bom seveda potrebovala več časa. A verjamem, da bo vse v redu," je dejala 25-letna Američanka.

Intervju učiteljic

Napisali: Katja Majhen in Valentina Štrigl

Skupina ŠNO se vam zahvaljujemo za sodelovanje

Obema učiteljicama, Klementini Rednak Mežnar in Sabini Žnidar, se skupina novinark ŠNO zahvaljuje za njuno sodelovanje.

Bolje je živeti en sam dan in poslušati dobrega učitelja, kot živeti sto let, ne da bi doživel tako učenje.

KAKO STA POUK NA DALJAVO VIDELI UČITELJICI V 1. VALU EPIDEMIJE

Odgovarja: učiteljica Sabina Žnidar

Kako se vam je zdel pouk na daljavo?

Pouk na daljavo je zame predstavljal velik izziv, saj je bilo tako rekoč "čez noč" potrebno spremeniti način dela, komuniciranja, poučevanja in ne nazadnje celo ocenjevanja. Kar naenkrat pred mano ni bil več razred poln radovednih glav, mladih nadobudnežev, otrok, ki ti dajejo energijo ali ti jo občasno tudi odvzamejo. Ni bilo več preprirov, zbadanj, hihitanja, skrivnostnega tipkanja sporočil pod mizo, iskanj izgovorov, da ne bi odgovarjal/-a za oceno in še in še.

Tokrat je bila v ospredju poučevanja na daljavo pošta v precej drugačni obliki – elektronski. Ni bilo časa za priprave, za razmišljanja, kako se neke zadeve lotiti, ampak je bilo potrebno začeti delati s polno paro. Zame je bilo zelo težko, priznam, saj sem ves proces poučevanja zgodovine na daljavo vodila sama in tako pokrivala generacijo učencev od 6. do 9. razreda. Če malo pomislim, vsak razred ima povprečno tri oddelke in če je v vsakem oddelku povprečno 25 učencev, je to v celoti VELIKO učencev. Povprečno, natančna številka je malce višja. In vsak učenec je poseben, edinstven, pomemben ... V pomoč sta mi bili sodelavki, članici našega družboslovnega aktiva. Odlično sodelujemo in si pomagamo, čeprav je bilo to sodelovanje prav tako na daljavo. Pa vendar, že spodbudna beseda naredi pravi čudež in ti vlije novih moči.

Kako ste se organizirali?

Morda imam to srečo, da poučujem predmet, ki je zelo razgiban, z ogromno možnostmi obravnavanja določenih učnih vsebin. V dani situaciji sem se poslužila vsega tistega, kar sem znala, kar sem se novega naučila, nadgrajevala sem svoje računalniške spretnosti ..., čeprav ni bilo posebnega časa za to. Moj dan je bil zelo dolg. Od jutra, do večera. Prava nočna mora. Pa saj sem bila ne nazadnje "v karanteni". Iskala sem različne spletne povezave, odlomke, filme, dokumentarne oddaje ..., skratka nekaj, s čimer bi učencem popestrila učno uro in jim približala učno vsebino. Predvsem sem morala upoštevati dejstvo, da imam pred seboj učence, ki so po svojih sposobnostih in zmožnostih zelo raznoliki, morda pri delu potrebujejo celo učno pomoč, nimajo na voljo učnih pripomočkov ... Zreducirati sem morala učno snov in iz nje izluščiti bistvo. Ali sem bila pri tem uspešna, pa so kritiki moje občinstvo na daljavo – učenci.

Odgovarja: učiteljica Klementina Rednak Mežnar

No vrnimo se v marec 2020.

Kako se vam je zdel pouk na daljavo?

Ko se je vse skupaj začelo, sem bila malce zgubljena. V bistvu nisem imela občutka, koliko snovi sploh dajati učencem in jaz osebno sem jim prvih 14 dni dajala preveč. Vseeno pa se je zdelo, kot da sem delala cel dan od jutra do večera. Po koncu šole na daljavo smo se vrnili v stare tirnice, vsem nam učiteljem in tudi učencem je bilo vse lažje do konca šolskega leta.

Ali so se vam zdeli učenci v večini vestni pri delu na daljavo?

Večina učencev je delo opravila odlično, bili so zelo aktivni in jih lahko pohvalim. Tudi naloge so opravili izvrstno, nekateri zgolj ustrezno, kakšen posameznik pa tudi kar tako, da je le opravil in zadostil moji zahtevi. Vsakemu učencu sem dala povratno informacijo o nalogi, ki jo je poslal v pregled. So pa bili tudi učenci, ki sploh niso bili odzivni, tam pa je bil oreh trši in zopet izziv, kako pridobiti v proces izobraževanja še te, in to na daljavo.

Kakšne občutke ste imeli 13. marca, ko ste izvedeli za epidemijo in pouk na daljavo?

Sprva nisem niti vedela, kaj sploh lahko pričakujem. Najprej sem bila slabe volje, ker bi se naslednji dan morali udeležiti državnega tekmovanja iz znanja zgodovine, pa je bilo, žal, prestavljeno. Na koncu je bilo celo odpovedano in tako je bila storjena velika škoda vsem učencem v državi, ki so se vestno in odgovorno pripravljali nanj. Že zadnji dan pouka na šoli je bil mračen, saj je prišlo zelo malo učencev. Prav strašljivo in prazno. Šola brez učencev ni šola, ne glede na to, kakšni so. Nato je prva dva tedna bilo še znosno, saj sem na daljavo delala še nekoliko umirjeno in upala, da se kmalu vrnemo v šolske prostore. Vendar se to ni zgodilo. Številke, ki so nam jih predstavljali, novice, ki so krožile. Zavedati sem se začela, da je stvar precej resna. In počasi so se zadeve začele zapletati in morala sem začeti iskati poti in možnosti, kako poučevati na daljavo dlje časa. Kako dolgo, ni vedel nihče.

Sedaj vem, kako se počutijo tisti, ki živijo v popolnoma drugače urejeni in organizirani družbi, kot je naša.

In ne nazadnje, kako se je počutil jamski človek, ko je živel sam v svoji jami. Pa morda ni občutil tesnobe. Res je "zgodovina učiteljica življenja" in še kako drži rek "Zgodovina se ponavlja". Ali veste, da obstaja tudi zgodovina epidemije? In to vse od starega veka pa do korone? Če te zanima, ti ponujam izziv: razišči PPKDFJDSA sam/-a

Ta dva meseca in pol je bila šola na daljavo, kako ste se organizirali?

Naša šola je imela na spletni strani zavihek PND (pouk na daljavo), večer prej, torej v nedeljo, smo pripravili snov za cel teden, jaz sem se tudi posnela, da so učenci imeli razlago nove snovi (matematike). Nekateri učitelji so se posluževali aplikacije ZOOM, če so hoteli, ni pa bilo nujno. No, pa še to z ostalimi učiteljicami matematike smo se zmenile, da jaz imam vse devetošolce, ostale pa od 6. do 8. razreda.

Ali so bili, učenci, ki ste jih učili med poukom na daljavo vestni?

Tako bom rekla bilo jih je 77, sem bila zelo presenečena in jih je kar dosti vestno oddajalo nekje 60, devet je bilo takšnih, da kakšne naloge niso oddali, od 2 ali 3 učencev pa sem morala poklicati starše, poslati kakšen e-mail, nekateri se pa sploh niso javili, v bistvu niso delali nič.

Kakšne občutke ste imeli, ko ste 13. marca izvedeli za epidemijo?

Imela sem občutek, kot da se dogaja en film, ki se ne bo nikoli končal.

Bilo je neverjetno, zdaj pa se vse zapira, ne moreš nikamor, si omejen in si v karanteni.

Nekaj zanimivih ugank. UGANETE, kaj se skriva za opisom?

Gospodična zelena, na robu bazena,
je športnica prava, ki najboljše v prsnem slogu plava,
Kaj je to?

Zlatolase deklice, sonca ljubke sestrice.
Samo ponoči svetijo, po nebu se sprehajajo,
V oblekah zlatih rajajo. Kaj je to?

Štiri noge ima, a hoditi ne more, ne zna.
Kaj je to?

Polnega mama postavi na mizo,
prazen se na snežakovi glavi znajde.
Kaj je to?

Ob lepem vremenu, sije z neba,
po nosku zjutraj rad te požgečka.
Kaj je to?

Majhna skleda, drži se dolgega ročaja,
Lonec polna zapusti, vanj se prazna vrača.
Kaj je to?

Prva izdaja se od vas poslavlja, upam, da boste uživali v decembru in verjamem, da tudi kot me komaj čakate na božič in novo leto 2021.

